

Abstrakt

Gaelská atletická asociace (GAA) a Irská fotbalová asociace (IFA) vznikly v 80. letech 19. století. Postupem času se staly více než pouze sportovními organizacemi, staly se významnými objekty v kulturních pamětech dvou antagonistických identit v Severním Irsku. K tomu přispělo především období násilného konfliktu mezi oběma komunitami, známé jako *Troubles*. To bylo ukončeno v roce 1998 podpisem Belfastské dohody, která měla obě komunity sblížit. Tato diplomová práce analyzuje vývoj obou asociací po roce 1998 v kontextu teorie kulturní paměti, jak ji vypracoval Jan Assmann. Shledává, že především IFA prošla mnoha významnými změnami a ztratila svou pozici v unionisticko-protestantské kulturní paměti. Místo toho však získala zcela nový status v rámci identity severoirské, která překlenuje dosud rozdělenou společnost a stále se vyvíjí, představuje nicméně nadějný potenciál do budoucna. GAA se oproti tomu rozhodla posílit svou pozici mezi katolíky a nacionalisty, a to navzdory několika gestům a aktivitám, které doprovázejí její protisektářský a protirasistický étos. Hlavním důvodem tohoto rozdílu je odlišná historie i struktura obou asociací, především pak obava GAA, že by mohla být marginalizována na úkor britských sportů, pokud by se vzdala své pevné pozice v kulturní paměti nacionalistů. Největší vliv na obě organizace měla po roce 1998 samotná atmosféra míru, z části ale i nový konsociační model nastolený Belfastskou dohodou a některé nadnárodní instituce.